

РЕШЕНИЕ

№ 280

гр. Пловдив, 10.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 2-РИ ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и трети юни през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: Нестор Сп. Спасов

Членове: Емилия Ат. Брусева
Радка Д. Чолакова

при участието на секретаря Катя Н. Митева
като разгледа докладваното от Радка Д. Чолакова Въззивно търговско дело №
20235001000300 по описа за 2023 година

намери следното:

Производство по чл. 258 и следв. от ГПК, образувано по подадена
въззивна жалба от ЗАД Д.Б.Ж.З., ЕИК *****, чрез пълномощника
адвокат И. Ц., срещу постановеното решение №136 от 20.12.2022 г. по
търг.дело №59/2022 г. по описа на Окръжен съд П. в осъдителната му част, с
която е присъдено застрахователно обезщетение за неимуществени вреди за
разликата над 10 000 лв. до 25 000 лв. с обжалваем интерес 15 000 лв.

С постановеното решение е осъдено ЗАД Д.Б.Ж.З. да заплати на Р. М.
В. сумата от 26 292,87 лв., представляваща застрахователно обезщетение за
претърпените от нея неимуществени и имуществени вреди в резултат на
ПТП, станало на 10.09.2018 г. около 8,20 часа в с.В.Д., на ул.* пред дом **,
при управление на лек автомобил Л. 4 х 4 У. с рег.№ ** **** ** от А. П. Г. Й.
Ф., който в нарушение на чл.16,ал.1 и чл.20,ал.1 от ЗДвП е причинил на
ищцата средна телесна повреда, изразяваща се в счупване на тялото на Тн 12-
ти гръден прешлен, което е довело до трайно затрудняване движението на

снагата, ведно със законната лихва за забава, начиная от 04.03.2019 г. до окончателното изплащане на сумата, като отхвърля иска за разликата над 26 292,87 лв. до 66 292,87 лв. С решението са присъдени на страните и разноси по съразмерност, както и ДТ.

Жалбоподателят – застрахователната компания, е останал недоволен от постановеното решение в осъдителната му част за присъденото обезщетение на неимуществени вреди частично. Посочва, че е определено обезщетение по делото в размер на 25 000 лв., като обжалва така определения размер за сумата над 10 000 лв. до 25 000 лв., като моли да бъде отменено и да се отхвърлят исковата претенция в тази част, а при условие на евентуалност – да се намали, ведно с произтичащите законни последици досежно лихвата и разноските. Претендира разноси, вкл. се претендира и адвокатско възнаграждение.

Изложил е подробни съображения за неправилност, за нарушаване на материалния закон – чл.52 от ЗЗД и за допуснати съществени процесуални нарушения, тъй като не е направена пълна и всеобхватна проверка на критериите за справедливост, изведени от съдебната практика, както и са надценени търпените болки спрямо интензитета на търпените болки и са подценени факти и обстоятелства, свързани с бързото протичане на възстановителния и оздравителен процес, което е довело до прекомерно обезщетение.

Срещу въззивната жалба не е постъпил отговор от Р. М. В., но в съдебно заседание същата, чрез пълномощника си адвокат К., е изразила становище за неоснователност. Моли да се потвърди решението в обжалваната му част и претендира направените разноси по приложен списък по чл.80 от ГПК.

Съдът, след като се запозна с акта, предмет на обжалване, наведените оплаквания, както и след преценка на събраните по делото доказателства, намери за установено следното:

Първоинстанционното решение е връчено на ответното застрахователно дружество на 25.01.2023 г., а въззивната жалба е подадена по пощата на 08.02.2023 г., съгласно положения пощенски печат, което е в двуседмичен срок от връчване на решението. Ето защо, тя е депозирана в срок от надлежна страна срещу подлежащ на въззивно обжалване валиден

съдебен акт.

За пълнота следва да се посочи, че присъденото обезщетение за имуществени вреди от 1 292,87 лв., ведно със законната лихва, с посоченото решение, не е предмет на настоящото производство. По отношение на претенцията за неимуществени вреди застрахователят е изплатил по образуваната щета обезщетение в размер на 15 000 лв. С решението съдът е определил размер на обезщетението 40 000 лв., отчел е изплатения размер 15 000 лв. и е присъдил сумата 25 000 лв. От тази присъдена сума се обжалва сумата над 10 000 лв. до 25 000 лв., която е предмет на въззивното производство.

Видно от исковата молба, ищцата посочва следните твърдения: 1.реализирано ПТП на 10.09.2018 г. около 8,20 часа в с.В.Д., на ул.* пред дом **, при управление на лек автомобил Л. 4 х 4 У. с рег.№ ** **** ** от А. П. Г. Й. Ф. при нарушение на чл.16,ал.1 и чл.20,ал.1 от ЗДВП, в резултат на което пострадала – претърпяла закрито счупване на 12 гръбначен прешлен, 2. образувано НАД №1054/2021 г на районен съд П., приключило с влязло в сила решение №625 от 11.10.2021 г., 3.сключена валидна застраховка Гражданска отговорност на автомобилистите с ответното застрахователно дружество ЗАД Д.Б.Ж.З., 4.предявена застрахователна претенция на 03.12.2018 г., по която е предложено обидно ниско обезщетение. Посочва, че в резултат на произшествието е претърпяла закрито счупване на 12 гръбначен прешлен. Била хоспитализирана в МБАЛ П. АД, а впоследствие извършени прегледи от специалисти в гр.С. и магнитно резонансна томография в гр.П., в резултат на които и била препоръчана незабавна хирургическа интервенция. В У.Б.С.И.Р. ЕАД – С. била извършена операция – Вертебропластика на 12 прешлен на 20.09.2018 г. и след едноседмичен болничен престой била изписана. Възстановяването и било продължително и болезнено. Движенията и са силно ограничени и често придружавани от нетърпими болки. Изживяла силен психологически стрес. Изпитва страх да управлява и да се вози в автомобил, като става тревожна и изнервена. Страданията и продължават и към настоящия момент, като възстановяването и все още не е приключило. Въз основа на тези твърдения счита, че справедлив размер за обезщетение за неимуществени вреди се явява сумата от 80 000 лв., която претендира с исковата молба, а впоследствие след изплащане на 15 000 лв. в хода на производството – 65 000 лв.

Ответното застрахователно дружество е подало отговор срещу исковата молба, с който същата се оспорва, като ответникът възразява срещу претендирания размер и счита, че ищцата е съпричинила за вредоносния резултат, тъй като не е била с правилно поставен предпазен колан.

По делото са представени писмени доказателства, назначени са съдебни експертизи, разпитани са свидетели.

Първоинстанционният съд е преценил, че са налице обективните и субективните признаци на деликтния състав на чл.45 от ЗЗД, както и, че следва да бъде ангажирана отговорността на застрахователя по застраховка Гражданска отговорност на автомобилистите на основание чл.432,ал.1 от КЗ. По този въпрос относно основателността на исковата претенция не се спори. Не се спори и по въпроса за липса на съпричиняване от страна на ищцата. Във въззивното производство е спорен въпросът за размера на присъденото обезщетение - дали обезщетението за неимуществени вреди е съобразено с критериите по чл.52 от ЗЗД и дали е завишено. От значение за отговора на този въпрос са събраните доказателства, а именно медицинска документация, съдебните експертизи и свидетелски показания, които следва да бъдат преценени поотделно и в тяхната съвкупност.

Установява се, че ищцата е пътувала на предната дясна седалка в автомобил Н. Ф Т., когато е настъпило ПТП в резултат на фронтален /челен-ексцентричен/ удар на лек автомобил Л. У. в автомобила, в който е пътувала ищцата.

Видно от съдебната медицинска експертиза, посочени са получените увреждания от ищцата като пряко следствие от пътния инцидент: нестабилно компресионно счупване на тялото на 12 гръден прешлен, както и контузия в областта на дясна ръка със затруднени движения в лакътя. Описаното счупване се характеризира със силни болки в областта на гръдния кош, затруднени движения до невъзможност за изправяне в острия период на травмата, налагащи прием за обезболяващи. Извършена е операция – вертебропластика за стабилизация на прешленното тяло с цимент. Счупването е довело до трайно затрудняване движението на снагата за около шестмесечен период, като годността за физически труд е загубена за около 10-12 месеца. Счупването на тялото на гръдния прешлен е с компресионен и травматичен характер, като получаването му зависи от тежестта на травмата

и не зависи от дегенеративните промени в гръбначния стълб /радикулопатия – увреждане на нервни коренчета в поясната област/. Същите са в различни анатомични области.

В устните си обяснения вещото лице допълва в какво се изразява операцията, описва мястото, където се намира 12 гръден прешлен, както и как се е достигнало до травмата – при аксеално натоварване на прешленното тяло в посока от горе на долу.

От назначената съдебно-психологическа експертиза се установява, че в резултат на произшествието психологическото състояние на ищцата се характеризира с разнообразни негативни емоции и мисловни преработки, като повишено чувство на напрежение, тревожност, безпокойство, страх от бъдещето, потиснато настроение, малоценностни изживявания, чувство на изолираност, мисли за безперспективност. Въпреки обстоятелствата обаче, тя използва ефективни стратегии за справяне с трудни житейски ситуации. След травмата животът и се е характеризира с дистрес, увеличена тревожност, преоценка на събитията. Към настоящия момент липсват данни за емоционално стеснен и свръхконтролиран емоционален диапазон на преживяванията, не се отчитат болестни последици в резултат от преживяната психотравма.

В устните си обяснения вещото лице посочва, че личностните особености на ищцата са и помогнали да се справи с психотравмата, да предприеме мерки за консултация с психиатър, да проведе необходимата терапия за лечение на състоянието, в което е изпаднала, да функционира адекватно към момента.

Съдът намира, че следва да кредитира констатациите на двете съдебни експертизи, тъй като са изготвени от специалисти на база медицинска документация и преглед на ищцата, и следователно са компетентни.

Събрани са гласни доказателства. От показанията на свидетеля Л. Т. М. се установява, че са пътували заедно с ищцата, когато е станало произшествието. Веднага след удара Р. казала, че има болки. Била под изключителен стрес, трите аербеци се били отворили, излезли хора от съседната къща, извадили я от колата и я положили на тротоара, като и казали да не мърда. Впоследствие свидетелят я посещавал в болницата, където през цялото време ищцата била в шоково състояние. Изпитвала болки и то точно в определена област на гърба. Употребявала успокоителни лекарства дълго време. До ден днешен продължавали процедури, манипулации, рехабилитации. Първите шест месеца след произшествието не се опитвала да шофира, но след като се завърнала на работа и се налагало да пътува, поради служебни ангажменти, като продължава да изпитва страх от возене в автомобил и това емоционално състояние не се е променило към настоящия момент.

Съдът намира, че следва да възприеме така събраните свидетелски показания, като единствени, непротиворечиви, дадени от очевидец за състоянието на ищеца, а и като съответстващи с останалите доказателства по

делото при преценката по чл.172 от ГПК.

В чл.52 от ЗЗД е уредено възмездяването на неимуществените вреди. Обезщетението за тях се определя по справедливост, но винаги с преценка на конкретни обективно съществуващи обстоятелства. При определянето на неговия размер се отчитат вида на увреждането, интензитета му, влиянието му върху личността на пострадалия, времето за възстановяване, изпитаните болки, вкл. и към настоящия момент, работоспособността на пострадалия, нормативно определените лимити на застрахователните компании, социално икономическите и обществени условия в страната, както и се обсъждат всички конкретни обстоятелства, имащи значение в конкретния случай. В случая се установяват описаното счупване на тялото на 12 гръден прешлен, което е довело до оперативна интервенция – вертебропластика за стабилизация на прешленното тяло с цимент, което е довело до трайно затруднение на движението на снагата за около шестмесечен период, както и изпитаните болки и страдания от това, психическото състояние на ищцата – шокото състояние, в което е изпаднала при произшествието, настъпилата психотравма, която към настоящия момент е овладяна. Преценявайки така установените обстоятелства, техният интензитет и продължителност, видът на счупването, необходимостта от оперативна интервенция, която се извършва на две места в страната, невъзможността на ищцата да изпълнява служебните си задължения за дълъг период от време, условията в страната и установените застрахователни лимити, справедлив размер за обезщетение за неимуществени вреди в съответствие с чл.52 от ЗЗД се явява сумата от 40 000 лв. От тази сума застрахователят е изплатил 15 000 лв., като остават неплатени още 25 000 лв. Тази сума следва да се заплати от застрахователното дружество за изпитаните болки и страдания от страна на ищцата. До този извод е достигнал и първоинстанционният съд, поради което неговото решение следва да бъде потвърдено в осъдителната му обжалвана част – за сумата над 10 000 лв. до 25 000 лв. или за сумата над 11 292,87 лв. до 26 292,87 лв., съгласно диспозитива на решението, в който обезщетението за неимуществени и за имуществени вреди е присъдено общо.

Неоснователни се явяват оплакванията във въззивната жалба, тъй като първоинстанционният съд се е съобразил с установените критерии за справедливост, изведени от съдебната практика при изграждане на изводите

си. Не е подценил фактът, че оздравителният процес е протекъл бързо, а напротив този факт не се установява, тъй като затруднението на движението на снагата е продължило в шестмесечен период и ищцата не е можела да упражнява физически труд в продължение на около една година. Поради което не са подценени факти, съответно не са надценени факти, от страна на първоинстанционния съд, от което следва въззивната жалба да се остави без уважение.

По отношение на разноските - с оглед резултата по делото застрахователното дружество следва да заплати на Р. М. В. направените разноски за въззивното производство в размер на 2 107 лв., съгласно представен списък по чл.80 от ГПК и договор за правна помощ, служещ и като разписка за платеното адвокатско възнаграждение за въззивната инстанция.

Водим от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА постановеното решение №136 от 20.12.2022 г. по търг.дело №59/2022 г. по описа на Окръжен съд П. в ЧАСТТА МУ, с която ЗАД Д.Б.Ж.З. е осъдено да заплати на Р. М. В. сумата над 11 292,87 лв. до 26 292,87 лв., представляваща застрахователно обезщетение за претърпените от нея неимуществени и имуществени вреди в резултат на ПТП, станало на 10.09.2018 г. около 8,20 часа в с.В.Д., на ул.* пред дом **, при управление на лек автомобил Л. 4 х 4 У. с рег.№ ** **** ** от А. П. Г. Й. Ф., който в нарушение на чл.16,ал.1 и чл.20,ал.1 от ЗДВП е причинил на ищцата средна телесна повреда, изразяваща се в счупване на тялото на Тн 12-ти гръден прешлен, което е довело до трайно затрудняване движението на снагата, ведно със законната лихва за забава, начиная от 04.03.2019 г. до окончателното изплащане на сумата, както и разноски 503 лв. и 1 051,71 лв.

Решението в останалата му част, с която ЗАД Д.Б.Ж.З. е осъдено да заплати на Р. М. В. сумата 11 292,87 лв., представляваща застрахователно обезщетение за претърпените от нея неимуществени и имуществени вреди, както и в частта му, с която се отхвърля иска за разликата над 26 292,87 лв. до 66 292,87 лв., е влязло в сила, като необжалвано.

Осъжда ЗАД Д.Б.Ж.З. да заплати на Р. М. В. направените разноси за въззивното производство в размер на 2 107 лв.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВКС в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____